

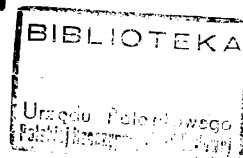
15 listopada 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

H24f 25102

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10712.

Kl. 44 b 30.

Karl Grünwald
(Berlin-Wilmersdorf, Niemcy).

Przyrząd do zwilżania tytoniu.

Zgłoszono 21 czerwca 1928 r.
Udzielono 26 czerwca 1929 r.

Proponowano już stosować przyrządy do zwilżania tytoniu, w których warstwa, zawierająca wilgoć, jest oprawiona w materiał, nieprzepuszczający wilgoci. Znane postacie wykonania posiadają jednak tę wadę, że woda z warstwy, zawierającej wilgoć, styka się łatwo z tytoniem, względnie papierosami, wskutek czego papierosy ulegają uszkodzeniu.

Według wynalazku, warstwa, nieprzepuszczająca wilgoci, wystaje poza warstwę, zawierającą wilgoć na wszystkich krawędziach lub powierzchniach przekroju, na których ta ostatnia może oddawać wilgoć, o tyle, że występująca wilgoć nie może bezpośrednio przechodzić do tytoniu, lecz tylko do powietrza zbiornika, w którym się tytoń znajduje. Dla osiągnięcia

zwiększonego przenikania wilgoci można przyrząd zaopatrzyć w otwory, przyczem krawędzie materiału, nieprzepuszczającego wilgoci, zostają nieco zagięte, aby do pewnego stopnia zakrywały warstwę, zawierającą wilgoć. Jako materiał, nieprzepuszczający wilgoci, można zastosować z powodzeniem płytki metalowe. Zamiast tych ostatnich można jednak użyć również do tego celu materiałów, pokrytych metalem lub jakichkolwiek giętkich materiałów nieporowatych.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku, a mianowicie, fig. 1 przedstawia wkładkę, w której wilgoć jest oddawana wyłącznie na krawędziach warstwy, zawierającej wilgoć, fig. 2 — przekrój według linii II — II fig.

1, fig. 3 — widok wkładki, zaopatrzonej po jednej stronie w otwory i otwartej wzdłuż jednej z krawędzi, fig. 4 — przekrój według linii IV — IV fig. 3, fig. 5 — wkładkę z obustronnymi otworami, fig. 6 — przekrój według linii VI — VI fig. 5, fig. 7 — przekrój innej odmiany wykonania.

Wkładka składa się z warstwy 1, zawierającej wilgoć, wykonanej ze zwilżonej bibuły lub papieru filtrowego oraz z nieprzepuszczającej wody okładki 2 z płatków metalowych lub tym podobnych. Warstwa 1 jest okryta okładką 2, wskutek czego wkładka styka się z powietrzem zewnętrznym bądź tylko na krawędziach bocznych (fig. 1 i 2), bądź również powierzchniami przekrojów otworów 3 dowolnego kształtu (fig. 3 — 7). Występująca nazewnątrz wilgoć nie powinna stykać się bezpośrednio z zawartością zbiornika, w którym umieszcza się wkładkę po zwilżeniu bibuły, lecz może przenikać wyłącznie do powietrza zbiornika, np. paczki papierosów. W tym celu okładka 2 wystaje poza bibułę swymi dwiema krawędziami 4. Gdy wkładkę umieszcza się na znajdujących się w paczce papierosach, wówczas jedna tylko strona wkładki, mianowicie dolna, posiada wspomniane wystające krawędzie (fig. 1 — 6). Gdy jednak wkładka ma być umieszczona również pomiędzy warstwami papierosów, wówczas poszerza się górną płytkę zakrywającą 2, dzięki czemu tworzą się wystające krawędzie 5 (fig. 7).

Według fig. 1 i 2 oddawanie wilgoci odbywa się wyłącznie przez boczne krawędzie arkusika bibuły, a więc stosunkowo powoli. Jeśli woda ma się ulatniać szybciej, wówczas w płytce zakrywającej oraz w arkusiku bibuły wykonywa się otwory, a mianowicie bądź w sposób według fig. 3 i 4, t. j. tylko w dolnej płytce zakrywającej i bibule, bądź też przecina się je nawylot (fig. 5 — 7). W obydwu

przypadkach należy zwrócić uwagę, aby wilgoć nie mogła przechodzić na papierosy bezpośrednio przez otwory, czemu zapobiega się, zaginając tworzywo okładek przy wykonywaniu otworów w taki sposób, aby utworzyć krawędzie 7, zakrywające częściowo powierzchnie przekroju bibuły i uniemożliwiające dzięki temu bezpośrednie wyciekanie kropli wilgoci na papierosy. Przy wykonywaniu otworów przez wytłaczanie, krawędzie 7 powstają zwykle same przez się. Należy więc tylko wówczas zwrócić uwagę, aby wytłaczanie otworów odbywało się od strony, na której znajduje się szersza warstwa okładki, wystająca poza krawędzie arkusika bibuły i, oczywiście, należy odpowiednio do tego umieszczać wkładki w paczce papierosów.

Gdy wkładka ma być umieszczona między papierosami, należy po wytłoczeniu otworów wygiąć zapomocą specjalnego zabiegu brzegi otworów górnej płytki zakrywającej, dzięki czemu powstają zagięte krawędzie 8 (fig. 7).

W przedstawionych przykładach wykonania jedynie podłużne krawędzie arkusika bibuły umożliwiają przechodzenie wilgoci do powietrza, gdyż krawędzie poprzeczne są zakryte przez założenie ich w obrzeża płatków metalowych. Osadzając bibułę w inny sposób, można uwolnić wszystkie krawędzie. W tym celu można np. naklejać na bibułę płatki metalowe zapomocą kleju odpornego na działanie wody, dzięki czemu otrzymuje się ponadto drugą warstwę izolującą, utworzoną przez klej i chroniącą metal przed działaniem wody. Oczywiście, również w tym przypadku okładki muszą wystawać poza krawędzie bibuły po stronie, którą są nakładane na papierosy lub po obydwu stronach.

Przyrząd według wynalazku jest przeznaczony przede wszystkim do umieszczania w paczkach papierosów, może być

jednak również zastosowany przy przechowywaniu innych wyrobów tytoniowych. Można go prócz tego umieszczać w papierośnicach, przyczem wystarczy zastosować odpowiednie środki do osadzania wkładki w wieku papierośnicy, np. sprężyste łapki.

Wkładkę umieszcza się w danej paczce lub papierośnicy po uprzednim zwilżeniu bibuły.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zwilżania tytoniu, zawierający wilgotną wkładkę, umieszczoną w tworzywie nieprzepuszczającym wilgoci, znamienny tem, że warstwa nieprzepuszczająca wilgoci występuje poza warstwę, zawierającą wilgoć, wzdłuż wszystkich krawędzi lub powierzchni przekrojów, przez które wilgoć przechodzi, przyczem wilgoć nie przechodzi bezpośrednio do zawartości zbiornika tytoniu, paczki papierosów i t. d., lecz się ulatnia.

2. Przyrząd do zwilżania tytoniu według zastrz. 1, znamienny tem, że arkusz bibuły (1) jest osadzony w okładce (2) w taki sposób, że okładka ta jest od strony

zwróconej do wnętrza zbiornika nieco szersza, niż bibuła i tworzy wystającą krawędź (4).

3. Przyrząd do zwilżania tytoniu według zastrz. 2, znamienny tem, że okładka (2) wystaje po obydwu stronach poza arkusz bibuły (3), w zastosowaniu do wkładek, umieszczanych między zawartością zbiornika.

4. Przyrząd do zwilżania tytoniu według zastrz. 1 — 3, zaopatrzony w otwory, znamienny tem, że nieprzepuszczalny materiał zakrywający jest wgięty w otwory i tworzy krawędzie (7 lub 8), zakrywające częściowo obrzeża otworów bibuły (1).

5. Przyrząd do zwilżania tytoniu według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że jako tworzywo, okrywające arkusz bibuły, stosuje się płatki metalowe, pokryte metalem tworzywa lub inne giętkie nieporowate tworzywa, między którymi zaciska się warstwę, zawierającą wilgoć lub łączy je z niemi trwale zapomocą kleju odpornego na działanie wody.

Karl Grünwald.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

